

РЕШЕНИЕ

№ 1122

гр. София, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Г.И.
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20221000501120 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение № 35/24.02.2022г, постановено по гр.д.№ 477/2021г по описа на ОС-Враца, е осъден Н. И. Г. от с.***, обл.*** да заплати на М.К. К. от гр.***, лично и със съгласието на майка му Ц. В. К. сумата от 4 200лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в следствие неправомерно увреждане, изразяващо се в двустранно счупване на долна челюст, извършено на 10.10.2020г., сумата 384 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от същото увреждане, изразяващо се в закупуване и поставяне на медицинско изделие, ведно със законната лихва върху тези суми до окончателното им изплащане от 18.10.2021г., както и сумата 476,23 лв., представляваща лихва за забава върху горните суми за периода 10.10.2020г.-18.10.2021 г., като са отхвърлени предявените искове в останалите им части до пълните предявени размери като неоснователни и недоказани. Осъден е Н. И. Г. да заплати на М.К. К. от гр.***, лично и със съгласието на майка му Ц. В. К., деловодни разноски по компенсация, съобразно уважената част на исковете в размер на 264,45 лв. Осъден е М.К. К. от гр.***, лично и със съгласието на майка му Ц. В. К., да заплати на Н. И. Г., сумата 1235,54 лв., представляващи разноски по компенсация съобразно отхвърлената част на исковете. Осъден е Н. И. Г. да заплати в полза на ОС Враца сумите от 203лв. и 400лв. за разноски.

Решението е обжалвано от М.К. К., лично и със съгласието на майка му Ц. В. К., в частта му, с която са отхвърлени предявеният иск срещу Н. И. Г. с правно основание чл.45 ЗЗД за обезщетение за претърпени неимуществени вреди за сумата над 4 200лв. до предявения размер от 25 360лв., както и в частта, с която е отхвърлен предявеният иск за обезщетение за имуществени вреди за сумата над 384лв. до предявения размер от 640лв. Излага доводи, че правилно съдът е приел, че исковите претенции са основателни, тъй като пострадалият е претърпял вреди и е определил правилно размерите на обезщетенията. Възражава срещу приетото от ОС-гр.Враца, че е налице съпричиняване от негова страна, тъй

като с поведението си е възбудил основателен страх у ответника, който с цел да се защити го е ударил. Сочи, че за да се приеме, че е налице съпричиняване, пострадалият трябва да е създал реална възможност за настъпване на вредата. Приносът трябва да е конкретен и съдът да издирва реално извършени действия. Поддържа, че не е създал реална възможност за настъпване на вредите, като показанията на св. С. И. са изолирани и не кореспондират с фактическата обстановка по делото. Позицията се на приложеното НОХД № 709/2021г на РС-гр.Враца, по което е сключено споразумение между РП-гр.Враца и ответника, в което последният се е признал за виновен в това, че на 10.10.2020г в гр.Враца, чрез нанасяне на удар с ръка, е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в двустранно счупване на долна челюст, поради което и на основание чл.129, ал.2, вр. с ал.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет месеца, като изтърпяването е отложено за срок от 3 години на основание чл.66 НК и не е прието, че е налице съпричиняване. Сочи, че дори и да се приеме, че е тръгнал към ответника със стиснати юмруци, това не е основание да му бъде нанесен удар и да му причинят средна телесна повреда.

Алтернативно поддържа, че определеното обезщетение за неимуществени вреди е занижено по размер и не съответства на чл.52 ЗЗД. Сочи, че не е отчетено, че е бил непълнолетен, ученик и причиненото му телесно увреждане е повлияло сериозно на учебния процес, дълго време не е могъл да говори и да се храни нормално, бил е депресиран, затворен, отслабнал и се е социално изолирал. Силните му болки продължили около 6 месеца, а болки в челюстта продължава да изпитва, като тези вреди са установени от разпита на св. В.Х. и С. К., а от заключението на медицинската експертиза е установено, че оздравителният период е бил от 3 до 6 месеца.

Претендира да се отмени решението в обжалваната му част и да се уважат исковите претенции в пълния им размер, ведно със законната лихва от 10.10.2020г до окончателното изплащане.

Ответникът –Н. И. Г., представляван от адв.Св.Г. от АК-Враца, е оспорил въззивната жалба. Сочи, че не са налице основанията на чл.12 НК за неизбежна отбрана, поради което не е приложен в наказателното производство, но е налице съпричиняване, което е допустимо да се разгледа в гражданското производство. Поддържа, че поведението на пострадалия е предизвикало поведението на деликвента, в резултат на което е настъпило увреждане. Сочи, че определеният размер на обезщетението за неимуществени вреди е справедлив. Претендира да се остави без уважение въззивната жалба и да се потвърди решението.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу обжалваем съдебен акт. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ищецът по делото М.К. К. е посочил в исковата молба, че на 9/10.10.2020г. със свои приятели посетил нощен клуб "Буркана", находящ се в гр.Враца. Към 03.30 – 04.00 часа си тръгнали. На излизане пред клуба се засекли с ответника, с когото се познавали от преди. Без ищецът да го е предизвикал, и без никаква причина, ответникът му нанесъл удар с ръка по главата, при което ищецът паднал. От устата му потекла кръв. Прибрал се вкъщи с такси. След 06.00ч. бил заведен от баща си в Спешен център към МБАЛ"Хр.Ботев"-гр.Враца, където му били направени рентгенова снимка, скенер и консултация с хирург, който констатирал, че челюстта му е разбита и има счупени зъби. Бащата депозирал жалба в полицията, а двамата с ищеца тръгнали за София – УМБАЛ"Св.Анна", в която болница ищецът постъпил на следващия ден в Клиниката по лицево-челюстна хирургия. След назначени изследвания на 12.10.2020г. му била извършена операция на челюстта с местна анестезия, като била направена междучелюстна фиксация посредством четири винта и ластици. На 13.10.2020г. ищецът бил изписан от болница, но останал при своята майка в гр.*** до края на м.10.2020г., която да се грижи за него. След това се прибрал в гр.***, но поради усложнения – паднал винт, се наложило отново да постъпи в болницата. Винтовете

били свалени след около месец. Докато бил с винтове не можел да говори и да се храни с твърди храни, а само с течни храни и с помощта на сламка за период от 6 месеца. Отслабнал с около 15-20 кг. Бил депресиран. Не излизал, не говорел, не контактувал с никого. Не ходел във фитнеса, тъй като се срамувал. Отсъствал от училище около два месеца, изостанал с материала. След зарастване на челюстта започнал да лекува счупените си зъби. Изпитвал болки и понастоящем.

В резултат на получената травма от побоя, освен неимуществени вреди - болки и страдания, претърпял и имуществени такива в размер на 640 лв.- стойността на медицинско изделие, вложено по време на операцията, което той заплатил.

Посочил е, че със споразумение, одобрено с определение от 15.07.2021г. по н.о.х.д.№ 709/2021г. на РС Враца, ответникът се е признал за виновен в това, че на 10.10.2020г., около 04.00ч., на площад "Хр.Ботев", пред нощен клуб "Буркана", чрез нанасяне на удар с ръка е причинил на ищеца средна телесна повреда, изразяваща се в двустранно счупване на долна челюст. Определението било влязло в законна сила и имало сила на влязла в сила присъда, и предвид чл.300 ГПК е задължително за гражданския съд, който разглежда последиците от деянието относно това дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца.

Претендирал е на основание чл.45 ЗЗД да бъде осъден ответника да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25360 лв., имуществени вреди в размер на 640 лв. и 2701,11лв.- лихва за забава за периода 10.10.2020г. - 18.10.2021г., ведно със законната лихва върху главниците от 18.10.2021г. до окончателно изплащане на сумите, както и сторените в производството разноски.

Ответникът Н. И. Г. е оспорил исковите претенции по основание и размер. Възразил е, че усложненията, свързани с паднал винт, не били в пряка причинна връзка с виновното и противоправно поведение на ответника. Оспорил е изложените твърдения относно невъзможността на ищеца продължително време да са се храни, да говори, да общува с околните и да ходи на училище.

Направил е възражение за съпричиняване от страна на ищеца на вредоносния резултат, който без повод тръгнал заплашително към ответника и той вдигнал ръка да се защити, при което го ударил.

Относно имуществените вреди е възразил, че от приложените доказателства не ставало ясно какво изделие било закупено от ищеца, че именно то е вложено при лечението.

Претендирал е да се уважи исковата претенция по чл.45 за неимуществени вреди в минимален размер, а исковата претенция за имуществени вреди да се отхвърли.

С решението са уважени частично исковите претенции, като е прието за основателно възражението за съпричиняване.

Безспорно между страните е, че по нохд № 709/2021г. на РС Враца между ответника и РП Враца е сключено споразумение, одобрено от съда, по силата на което се е признал за виновен в това, че на 10.10.2021г., около 04.00 ч., на площад „Христо Ботев” в гр.Враца, пред нощен клуб „Буркана”, чрез нанасяне на удар с ръка е причинил средна телесна повреда на ищеца, изразяваща се в двустранно счупване на долна челюст, поради което и на основание чл.129 ал.2, вр.ал.1, вр.с чл.54 НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца, като изтърпяването му е отложено на осн.чл.66 НК за срок от 3 години. Споразумението има значение на влязла в сила присъда съгл.чл. 383 ал.1 НПК, а съгласно чл.300 ГПК влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието относно това дали е извършено, противоправността му и виновността на дееца.

От представено по делото медицинско удостоверение, издадено от съдебен лекар, както и епикриза от клиника по лицево-челюстна хирургия към УМБАЛ "Света Анна" АД гр.София, се установява, че е отразено полученото от ищеца увреждане и предприетото

лечение.

Видно от фактура се установява, че ищецът е заплатил на лечебното заведение сумата 640 лв. с ДДС за вложено медицинско изделие.

От представеното писмо от учебното заведение, се установява, че в периода 12.10.2020г.-30.06.2021г. ищецът е допуснал 127 бр.отсъствия по уважителни причини/медицински/ и 15 бр .по неуважителни причини.

По делото са ангажирани гласни доказателства, като свидетелката В.Х.-първа братовчедка на ищеца, е дала показания, че с ищеца живеят в една къща, че знае за инцидента, който се е случил на 10.10.2020 г. Майката на ищеца ѝ се обадила и съобщила за случилото се, като ѝ казала, че синът ѝ има "комоцио" на главата, счупване на челюстта на две места и му е избит зъб, че му е била извършена операция и поставени болтове и ластици, поради което не можел да се храни и останал в *** дълго време, до средата на следващия месец. След полученото увреждане не е виждала ищеца до един месец след това. Като се прибрал във *** бил отслабнал на килограми, заради манипулацията, с която му била затворена устата. Не можел да говори и да се храни. Хранел се много трудно, с малки бебешки лъжички, със сламка и поемал само течни храни. Когато искал да каже нещо пишел на телефона или на бележка. Това нещо продължило до сваляне на болтовете и ластиците от челюстта му, което станало след около 45 дни от поставяне на същите. Не можел да приема твърда храна. Като се прибрал от *** изглеждал депресиран и затворен. Избягвал да говори за случая и не искал това да се коментира повече, социално се изолирал. Преди инцидента спортувал, тичал, излизал много с приятели, но след случилото се спрял тренировки и всичко, и си останал въщи. Не ходел на училище, след като се прибрал от ***. Бил ученик в 10 клас. Не можел да участва в тях, тъй като не можел да говори. Силните болки продължили около 6 месеца, за което пиел обезболяващи. Споделял, че когато времето се променяло, изпитвал болки.

След инцидента започнал да изпитва страх ако някой по-рязко се обърне към него.

Св. К.-сестра на ищеца, е дала показания относно същите обстоятелства като първата ищца. Свидетелката ходела всеки ден да го вижда, грижела се за него, приготвяла му храна. Не можел да се храни, челюстта му била фиксирана. Хранел се със сламка, с пасирана храна, бебешки пюрета, каши. В болница бил 4 дни. След това останал около 40 дни в гр.***. Хранел се с малка лъжичка, като свидетелката му отваряла устата. Болките били много силни. Пиел обезболяващи, които не давали никакъв резултат. Не комуникирал, посочвал, тъй като не можел да говори. Две седмици след поставяне на шините вече опитвал да казва някои думи. Продължил да се храни с течна храна и след сваляне на болтовете. Избягвал твърди храни. Не ходел на училище. В началото разговарял, като посочвал и пишел на лист хартия, а след това пишел на телефона. Не му се разбирало като говори.

След като се върнал във *** , продължил да не контактува с никого и си стоял въщи. Не ходел на училище, защото му било много трудно да разговаря и изпитвал силни болки. Емоционалното му състояние било изключително тежко. Бил отслабнал с над 25 килограма в рамките на месец и половина-два. Според свидетелката ищецът се е възстановил. Посещавал все още зъболекар. Спрял да спортува.

Свидетелят С. И. е дал показания, че е присъствал на инцидента с ищеца пред есента на 2020г, петък вечерта. Познавал и двете страни още преди това. Били с Н.Г. в дискотеката във Враца на центъра – „Буркана”. М. и неговата компания били до тях – на другата маса. Излезли отвън пред дискотеката да си ходят, било към 4 часа сутринта. Тогава А., приятел на М., от неговата компания, дошъл при тях и казал на Н., че М. искал да го бие и го търси. Свидетелят и Н. си взели якетата и отишли към изхода.

М. тръгнал заплашително към Н., който се отдръпнал назад. М. си настоявал, бил тръгнал към него и се приближавал. Бил стиснал юмруци. Н. се отдръпнал малко назад при

инцидента, но видял трима човека срещу него. Тогава Н. от страх го ударил. Нищо не му казал М., приближавайки към Н..

След удара М. паднал на земята, започнал да вика към приятелите си. А. бил с него и още едно момче. Свидетелят и Н. си тръгнали. Побягнали, тъй като не искали неприятности. М., след като паднал, веднага станал и отново тръгнал към тях, заедно с А. от неговата компания. Викал по тях, но не казал нещо да го боли. Нямало кръв по него.

Свидетелят е заявил, че е в добри отношения с ищеца. Виждал го след инцидента и в залата, където тренирали. Не забелязал нещо да му има. Навън с компании го е виждал. Не знае какво се е случило, след като Н. го ударил. Разбрал, че срещу Н. се води дело. Разпитван е два пъти - в Районното и в съда пред съдия. Разбрал, че го викат за свидетел за случилото се предната вечер. Никой не му е казвал и не разбрал при разпитите, че М. при този инцидент е бил пострадал.

Съдът приема за достоверни показанията на свидетелите, като първите двама имат непосредствени впечатления от състоянието на ищеца след инцидента, а вторият свидетел е бил пряк очевидец на същия, незаинтересован е от изхода на делото, показанията му съвпадат с тези, които е дал в досъдебното производство.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза се установява, че ищецът е получил при инцидента двустранно счупване на долна челюст. Оздравителният период е от 3 до 6 месеца. Обездвижването на двете челюсти и зарастването им е продължило 45 дни. В следствие на това според в.л. настъпват промени в мускулатурата, която е отслабена и трябва време за нейното възстановяване от 3 до 6 месеца, тъй като при всеки пациент този срок е различен. Зависи от много фактори. Единият е психологичен фактор – страх от дъвчене. Зависи и от задвижване на съответните ставни връзки, тъй като настъпват промени. При ищеца няма данни да има някакви усложнения от тази страна. Твърдите храни обикновено се ограничават в този срок - от 3 до 6 месеца. Липсват данни за избит зъб, след травмата е поставена фотополимерна пломба на счупения кучешки зъб. Самото счупване на челюстта не е с разместване. В медицинската документация липсват данни, от които да е видно, че се налага да се направи този зъб с имплант. Няма липсващ зъб. Липсва парче от зъба, но то е отстранено и е заместено с фотополимер. Описано е, че всички зъби са живи. При промяна на атмосферни условия и пренатоварване може да има субективни усещания за болка. Според в.л. към момента на прегледа ищецът е напълно възстановен.

По делото са предявени иски с правно основание чл. 45 ЗЗД. От обсъдените погоре доказателства се установява, че ответникът е нанесъл удар с ръка на ищеца и му е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на долна лицева челюст. Виновното и противоправно поведение на ответника се установява и от одобреното споразумение по наказателното дело. Получените увреждания са в пряка връзка с противоправното поведение на ответника, като претърпените вреди следва да бъдат обезщетени. Следва да се съобразят характера на увреждането, краткият престой в болнично заведение, оздравителният период от 3 до 6 месеца, оперативната интервенция с местна упойка. Нарушени са били ежедневните дейности на пострадалия-учебни занятия, спорт, социални контакти. Не е можел да се храни нормално и е отслабнал, започнал да изпитва страх. Напълно възстановен е от претърпяната травма, с възможни болки при промяна на времето. Въз основа на това следва да му се определи обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 7 000лв.

По отношение на направеното възражение за съпричиняване следва да се приеме същото за основателно. От показанията на свидетеля И. се установява, че ищецът е тръгнал заплашително към ответника, а преди това техен познат е казал на ответника, че ищецът го търси, за да го бие. Поведението на ищеца преди удара от страна на ответника е предизвикало неговата реакция. Възраженията, че не следва да се кредитират свидетелските показания в тази насока са неоснователни, тъй като няма други доказателства, които да ги

оборват. Поради наличието на конфликтна ситуация, предизвикана от ищеца, стиснал юмруци и тръгнал заплашително към ответника, то следва да се приеме, че е налице съпричиняване от негова страна в размер на 40%. /В този смисъл е решение № 734/14.01.2011г по гр.д.№ 1166/2009г, ГК, 4 ГО на ВКС./

С оглед на изложеното следва да се определи дължимото обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 4 200лв., след приспадане на сумата от 2800лв., ведно със законната лихва.

По отношение на исковата претенция за имуществени вреди, същата се явява основателна до сумата от 384лв., ведно със законната лихва.

До пълния предявен размер исковите претенции следва да се отхвърлят като неоснователни.

Като е достигнал до същите изводи, първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди на основание чл.271 ГПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК следва да бъде осъден М.К. К. с ЕГН *****, лично и със съгласието на майка му Ц. В. К., да заплати на Н. И. Г. с ЕГН ***** сумата от 1200лв. за разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №35/24.02.2022г, постановено по гр.д.№ 477/2021г по описа на ОС-Враца, В ЧАСТТА му, с която е отхвърлен предявеният иск с правно основание чл.45 3ЗД от М.К. К. с ЕГН *****, лично и със съгласието на майка му Ц. В. К., срещу Н. И. Г. с ЕГН ***** за обезщетение за неимуществени вреди за разликата от 4 200лв. до 25 360лв. и исковата претенция с правно основание чл.45 3ЗД за обезщетение за имуществени вреди за разликата от 384лв до пълния размер от 640лв, ведно със законната лихва върху тях и в частта за присъдените разноси.

В необжалваната му част решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК М.К. К. с ЕГН *****, лично и със съгласието на майка му Ц. В. К., ДА ЗАПЛАТИ на Н. И. Г. с ЕГН ***** сумата от 1200лв. за разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл.280, ал.1 от ГПК пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____